॥भृसूक्तम्॥

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - १/प्रपाठकः - ५/अनुवाकः - ३)

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थें ते देव्यदितेऽग्निमंत्रादमन्नाद्यायाऽऽदंधे। आऽयङ्गौः पृश्लिंरक्रमी-दसंनन्मातरं पुनंः। पितरं च प्रयन्त्सुवंः। त्रि शब्दाम् वि रांजित वाक्पंतुङ्गायं शिश्रिये। प्रत्यंस्य वह द्युभिंः। अस्य प्राणादंपानृत्यंन्तश्चंरित रोचना। व्यंख्यन् महिषः सुवंः॥ यत्त्वां ऋदः पंरोवपं मन्युना यदवंर्त्या। सुकल्पंमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि। यत्ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवीमन् दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च समाभंरन्। मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञ सिममं दंधातु। बृहस्पतिंस्तनुतामिमं नो विश्वं देवा इह मांदयन्ताम्। सुप्त तें अग्ने सुमिधः सप्त जिह्वाः सप्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरापृंणस्वा घृतेनं। पुनेरूर्जा नि वर्तस्व पुनेरग्न इषाऽऽयुंषा। पुनेर्नः पाहि विश्वतंः। सह रय्या नि वेर्तस्वाऽग्ने पिन्वंस्व धारया। विश्वफ्स्निया विश्वतस्परिं। लेकः सलेकः सुलेकस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु केतः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु विवस्वा ध अदितिर्देवंजूतिस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु।

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

2 भूसूक्तम्

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/